

MNASALCES

XV

στῶμεν ἀλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα Πόντου
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας
 κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἄς ἄπο νᾶμα
 ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

2640

XVI

ἂ σῦριγξ, τί τοι ὦδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας;
 τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὦδε πάρει;
 οὐ τοι πρῶνες ἔθ' ὦδ' οὐτ' ἄγκεα, πάντα δ' Ἔρωτες
 καὶ Πόθος· ἂ δ' ἀγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει μενέτω.

2645

XVII

ἄδ' ἐγὼ ἂ τλάμων Ἄρετὰ παρὰ τᾶδε κάθημαι
 Ἄδονᾶ αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἶπερ ἅπασιν
 ἂ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

2646

XVIII

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
 ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
 Ἑσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν
 ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

2650